

Begrundelse

Det anføres i ministerens svar på spørgsmål nr. S 1255 af 30. januar 1997, at Højesteret har taget stilling i et tvivlsomt juridisk problem, hvilket giver en klar indikation af, at dommen efter ministerens opfattelse ligeledes er tvivlsom.

Svar (11/3 97)**Skatteministeren (Carsten Koch):**

Jeg har i mit svar på spørgsmål S 1255 anført, at Højesteret i sin dom af 9. maj 1996 om en Tupperwareforhandler har taget stilling til et tvivlsomt juridisk problem, hvilket på ingen måde skal forstås på den måde, at jeg anser dommens udfald for tvivlsomt.

Hvis et konkret juridisk spørgsmål ikke tidligere har været afgjort i Højesteret, kan der efter omstændighederne være grundlag for at betegne spørgsmålet som tvivlsomt, indtil det måtte blive indbragt og afgjort af Højesteret. Men når Højesteret som landets øverste domstol har taget stilling til spørgsmålet, kan det ikke længere betegnes som tvivlsomt.

Spm. nr. S 1592

Til skatteministeren (4/3 97) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren redegøre for, om det i anledning af Højesterets dom udsendte genoptagelses-cirkulære er udtryk for, at skattemyndighederne har erkendt, at der er begået en erstatningspådragende fejl, som medfører, at der skal ske erstatning efter dansk rets almindelige regler, og i bekræftende fald endvidere redegøre for, om der er overensstemmelse mellem de almindelige erstatningsregler og den praksis, som er anvendt i nærværende sag?«

Begrundelse

Det fremgår af ministerens svar på spørgsmål nr. S 1255 af 30. januar 1997, at der ikke er belæg for at antage, at det forhold, at skattemyndighederne har vurderet problemet anderledes end Højesteret, er udtryk for, at skattemyndighederne har begået en erstatningspådragende fejl.

Svar (11/3 97)**Skatteministeren (Carsten Koch):**

En erstatningspådragende fejl forudsætter, at der er handlet så uagtsomt, at fejlen kan tilregnes skadevolderen som culpøs efter almindelige erstatningsretlige regler. Det forhold, at en myndighed har foretaget et retligt eller et faktisk skøn, som senere bliver omstødt ved domstolene, vil som udgangspunkt ikke kunne anses for en sådan culpøs handling. Dette vil forudsætte, at der er handlet ud fra en retsopfattelse, som der indenfor den juridiske sagkundskab er overvejende enighed om at karakterisere som urigtig eller uforsvarlig.

Efter min opfattelse er denne betingelse klart ikke opfyldt i den foreliggende sag, der drejede sig om en konkret vurdering af, om en Tupperwareforhandler skulle anses for lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende. En sådan afgørelse afhænger af en samlet vurdering af en lang række omstændigheder, som er nærmere beskrevet i cirkulære til personskatte-loven nr. 129 af 4. juli 1994, punkt 3.1.1.1. Der er ikke under disse omstændigheder grundlag for at fravige udgangspunktet om, at en myndighed ikke bliver erstatningsansvarlig, fordi en stillingtagen til et retligt skøn senere bliver underkendt af domstolene. Jeg kan i den forbindelse yderligere henvise til, at spørgsmålet indtil Højesterets stillingtagen har været så tilpas tvivlsomt, at såvel Landsskatteretten som Vestre Landsret tiltrådte skattemyndighedernes opfattelse.

Jeg må derfor afvise, at udfaldet af Højesterets dom kan tages til indtægt for, at skattemyndighederne har handlet erstatningspådragende.

Jeg kan tilføje, at i tilfælde hvor skattemyndighederne ikke umiddelbart har kendskab til kredsen af berørte skatteydere, er det – helt uafhængigt af erstatningssynspunkter – sædvanlig praksis at udsende et cirkulære, der tillader genoptagelse 3 år tilbage regnet fra den første dom eller Landsskatteretskendelse, der underkender en hidtidig praksis, det vil her sige Højesterets dom. Denne praksis er forudsat i forarbejderne til ændringen af bl.a. skattestyrelseslovens § 4 ved ændringslov nr. 1104 af 20. december 1995, og er derfor ligeledes beskrevet i cirkulære til skattestyrelsesloven nr. 71 af 12. april 1996, punkt 5.3.